

U S T A W A

z dnia 17 lutego 1960 r.

o Komitecie do Spraw Techniki.

Art. 1. 1. Tworzy się Komitet do Spraw Techniki, zwany w dalszym ciągu Komitetem.

2. Komitet jest organem kolegialnym i działa przy Radzie Ministrów.

3. Komitet posiada uprawnienia naczelnego organu administracji państwowej w zakresie wymienionym w art. 2.

Art. 2. 1. Zadaniem Komitetu jest opracowywanie, na podstawie wyników badań i studiów nad poziomem techniki w kraju i za granicą, wytycznych w sprawie kierunków rozwoju techniki, jako podstawy wzrostu gospodarczego kraju, międzyresortowa koordynacja zamierzeń w tym zakresie oraz kontrola i koordynowanie realizacji postanowień Rady Ministrów w dziedzinach techniki.

2. Do zakresu działania Komitetu należy w szczególności:

- 1) opracowywanie i przedkładanie Radzie Ministrów po porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami państwowymi — projektów i wniosków dotyczących ogólnych kierunków rozwoju techniki w gospodarce narodowej, z uwzględnieniem warunków i celowości ekonomicznej,
- 2) współdziałanie z ministrami i urzędami centralnymi w opracowywaniu przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów projektów narodowych planów gospodarczych w części dotyczącej zadań i środków w zakresie rozwoju techniki oraz ich problemowej i międzyresortowej koordynacji,
- 3) inicjowanie, organizowanie lub prowadzenie prac o szczególnie doniosłym znaczeniu dla rozwoju techniki w gospodarce narodowej lub o znaczeniu międzyresortowym,
- 4) koordynowanie prac badawczych i doświadczalnych w dziedzinie postępu technicznego o znaczeniu międzyresortowym oraz zapewnienie ich wykorzystania w praktyce,
- 5) prowadzenie działalności mającej na celu krzewienie kultury i wiedzy technicznej wśród społeczeństwa i rozwój ruchu wynalazczości i racjonalizacji, przy ścisłej współpracy z Naczelną Organizacją Techniczną, ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, związkami zawodowymi i innymi organizacjami zawodowymi, a także

organizowanie i uczestnictwo w zjazdach, konferencjach, wystawach itp. poświęconych zagadnieniu rozwoju techniki,

- 6) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach zasad i programów szkolenia i specjalizacji oraz planów przygotowania kadr technicznych dla gospodarki narodowej,
- 7) opracowywanie i opiniowanie wniosków mających na celu zwiększenie zainteresowania pracowników oraz przedsiębiorstw i instytucji wprowadzeniem w życie postępowych metod produkcyjnych, wynalazków, udoskonalień itp., jak również wniosków mających na celu usprawnienie organizacji wprowadzania w życie nowej techniki,
- 8) informowanie Rady Ministrów, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, ministrów i kierowników urzędów centralnych o rozwoju techniki w kraju i za granicą, wnioskowanie i opiniowanie w sprawach współpracy naukowo-technicznej z zagranicą oraz współpraca z instytucjami krajowymi i zagranicznymi działającymi na polu nauki i techniki,
- 9) organizowanie działalności w zakresie informacji naukowo-technicznej i techniczno-ekonomicznej oraz ustalanie wytycznych w tej dziedzinie,
- 10) przedkładanie Radzie Ministrów po porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami administracji państwowej — wniosków w sprawach ustalenia funduszu postępu technicznego i analiza jego wykorzystania oraz dysponowanie funduszem przeznaczonym na szczególnie ważne zadania rozwoju techniki, utworzonym przez Radę Ministrów,
- 11) opracowywanie i opiniowanie wniosków w sprawach tworzenia i organizacji placówek naukowo-badawczych oraz innych jednostek organizacyjnych realizujących zadania z zakresu rozwoju techniki,
- 12) koordynowanie działalności normalizacyjnej i unifikacyjnej z całością zagadnień rozwoju techniki,
- 13) rozpatrywanie i opiniowanie na zlecenie Rady Ministrów projektów szczególnie ważnych inwestycji pod kątem ich poziomu technicznego,
- 14) opracowywanie projektów wytycznych w sprawie metod badania efektywności gospodarczej postępu technicznego,

badanie efektywności gospodarczej szczególnie ważnych osiągnięć postępu technicznego,

15) kontrola i koordynowanie realizacji postanowień Rady Ministrów dotyczących rozwoju techniki i innych szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej zadań w zakresie postępu technicznego, a w szczególności czuwanie nad wprowadzeniem w życie osiągnięć nauki i techniki szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej lub o znaczeniu międzyresortowym.

16) opracowywanie szczególnych zagadnień z zakresu techniki zleconych przez Radę Ministrów.

3. W ramach swego zakresu działania — Komitet posiada uprawnienia do wydawania wytycznych i zaleceń.

Art. 3. 1. W skład Komitetu wchodzi Przewodniczący, Zastępcy Przewodniczącego, Sekretarz oraz członkowie.

2. Przewodniczący Komitetu powoływany jest na wniosek Prezesa Rady Ministrów w trybie przewidzianym w art. 23 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w skład Rady Ministrów.

3. Zastępców Przewodniczącego i Sekretarza Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

4. Członków Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu, zainteresowanych naczelnymi organów administracji państwowej oraz organizacji zawodowych, które określi Rada Ministrów, spośród wybitnych znawców podstawowych gałęzi gospodarki narodowej oraz podstawowych specjalności technicznych. Rada Ministrów określi ilość członków Komitetu.

Art. 4. 1. Organami Komitetu są:

- 1) Prezydium,
- 2) Przewodniczący

2. Skład Prezydium Komitetu, zakres i zasady działania organów Komitetu oraz organizację jego aparatu wykonawczego określi statut uchwalony przez Radę Ministrów.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Komitetu oraz zasady współdziałania Komitetu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów, ministerstwami (urzędami centralnymi) i Polską Akademią Nauk.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*